

de dñeșe și în septembrie: Joi-a si Doinecă; era când va prezintă importanță
natiunilor, va fi de trei săptămâni.

Pretul de prenumeratune.
pentru Austria:

pe anu intregu	8 fl. v. a.
„diuometate de anu	4 fl. v. a.
„petraria	2 fl. v. a.
pentru România și străinatate:	
pe anu intregu	12 fl. v. a.
„diuometate de anu	6 fl. v. a.

Prenumeratuni se facă la toti dd. corespondenți ai noștri, și de către Redactare Stationării Nr. 1, unde sunt să aducă și corespondențile, ce privesc Redactarea, administratutarea și spedirea către vor fi nefrancate, nu vor primi frachete anonime nu se vor publica.

entră anunțele și alte comunicări de interes privat — se respondă că 7. or. de zile; repetările se facă cu pretin scăditu. Pretul tâmplului căte 80 or. pentru una data se anticipează.

ALBINA

Pesta, in 3 aug. n. 1872.

Unu principiu periculosu si — după noi — cu totul falsu este, pre care astăzi s'a pusu să-lu redice si apere „Pesti Napló.”

Mai dințe trecute, o fóia din Posionu atacă in celu mai aspru si directu modu onorabilitatea personale a lui e. Lónyay, ministru-presedinte magiaru.

Pentru acestu casu, dlu Lónyay se fia invocat justitia publica, procedură si veredictul juriului de presa. „P. N.” acăstă zifa cu cale si — din acestu incidente pronuncia că:

Atacat a onore a ministrului presedinte este impreunata cu onorea tierei, si cătă ataculu nu se poate, nu este iertat a se trece cu vedere.

Intru acăstă consemtim ușor; nu consemtim insa, candu „P. N.” adaugă, că pentru întinuire re se facu guvernului din partea pressei oposiționale în privința foradelegilor comise la alegeri — ar fi peccatu, ar fi chiar o gresie politica, a cărui pre cinea naintea juriului!

„P. Napló” tiene, că acetei invinuiri de hotii si inselatiuni publice ar fi deplinu desmintite prin rezultatul alegătorilor!

Acestu enunciatiu, acestu principiu este in celu mai mare gradu nemoralu, nefogion, absurd si — periculosu.

Dupa acestu principiu, succesul politic ar fi dovedită legalitatea!!!

Dupa noi, unu ministru șiu ministrul tocmai asiā, ba inca in mai mare gradu se blamă si se face demnu de pedepsa si de respectul si ura publica, comună, candu vatemă dreptulu politicu alu tierei si alu cetățenilor, casi candu fura, șiu defrauda banii, șiu foloseli materiali ale tierei. — Si cine tiene la onoarea sa personală, chiar sături de scrupulosu trebuie să fia intr'un'a, casi intr'alta parte.

Din acăstă consideratiune noi — cu mare intrestare ceterim retacită, său din adinsu mistificată judecata a organelui partitei deákiane in cestiunea de controversa.

Noi marturisim, că — pretensiunea lui „P. N.” ni vine in celu mai mare gradu pericolosa si — cauta să privim in ea o recunoscere de foradelegi, ce a comis guvernul nostru, pre cale politica si ce — si-a facutu de sistema a comitei si mai de parte.

Noi reflectăm că, pre candu a dovedi furatura, șiu defraudare de bani, in cifre, fiindu tōte actele si causele in eschisivă potere a regimului, este facia de căpăt regimului, pentru unu privatu, macar si diaristu, asiā-dicendu o impossibilitate, dovedile foradelegilor politice sunt posibile. Asia dara dñii de la regim admitutu procese pentru dovedi impossible dar respingu cele cu dovedi posibile.

Si acăstă se fia — onorabilulu? Dóra pentru domnii magari. — —

Curiosu lucru! „Gaz. Tr.” in nrulu 55 publica o declaratiune a multoru anumiti alegatori din districtul Naseudului, in privința alegerei de deputat, intru carea de minune frumosu motivădă si pronuncia, că au „determinat a delege de deputat unu individu romanu, de cărō natiunale, cu condiție ca să conlucre pentru conchiamarea unai congresu natiunale generale alu taturor românilor din Transilvania de ale cărui concluse valide va avea se tienă mai departe.”

Este si sciutu, că districtulu intr-un cercu a alesu atare deputat in

persón'a dlui Joach. Muresianu, er in cel'a laltu cercu numai prin lupta mare si grele amagiri si abusuri din partea magelucilor guverniali a potutu reesi adovocatul magiaru din Pesta, dlu Csery, sub pretestulu că a ajutat districtului a dobândit muntii!

„Mam'a Gazea,” carea cu essaltatiune a publicat si glorificat passivitatea absolută, pana la urna, pre cum s'a decretatua ea la Alba-Julia si carea si ea, cu condeiu cunoscutului seu „mare magistru”, a isbitu in noi pentru program'a ce noi am recomandat — ore nu semte, nu pricepe ea că, dechiaratiunea Nasendenilor natiunali — a noastră programma o justifica, er conclusul de la Alba-Julia — ilu pătmuesce tocmai preste ochi?!

De locu după acăstă notitia adaugem inca un'a, totu atât de interesante, cu privința la motivele resolutiunici de la Alba-Julia.

De căteva dñeșe incocci, tōte foile guvernului anunța, prețindu si prediciu — completarea fortale si reale a Uniunii Ardéului cu Ungaria. Acăstă este parola, program'a, strictă detorintia a guvernului dlui Lónyay-Tóth! — Ei, dar din promisiunile, ce după inteleptul correspundente si corifeu din Brasieu in „Romanul” dir. Bucurescu — ce o să fie?

N'a fostu nici o trebuința de lupta la urna, pentru reprezentanti formalii si nedisputabili ai natiuniei! Dar de ce? Candu mane-poimane o se chiame la mesea dlu Lónyay, pre dlu Baritiu, Ratiu si Macelariu, si o să îspravescă cele de lipsa tocmai ca nainte de 10 ani stepanii din Viena, numai cu multu mai pucine maniere si concesiuni, si cu multu mai multe fruse si stringeri de mani!

„Cernaguiac”, unică gazeta ce are Muntenegru, totu de o data si buletinul oficialu alu regimului, ni spune cordiel' a primire ce a aflatu reprezentantele României, dlu Vacarescu in acea tiéra, mīea dar valorosă, si la principale ei, seracutiu dar in celu mai deplinu intelepusu alu cuventului — suveranu. La banchetul ce acestu principie a datu in onore reprezentantul României, principale a redicatu pacharul seu pentru amici a si prosperarea României si pentru principale Carolu; er dlu Vacarescu a respunsu, toastandu pentru emanciparea totală a natiunilor din Orient, carea — trebuie să urme sătă mai curându. Auda-lu Ddieu!

Organulu lui Gambetta, „La République française,” după ce d'unu timpu publică mai multi articoli despre slavii de sub corona ungurească si starea loru actuală, in nrulu seu 252 er vine a se ocupă, cu multa bunavointă, de afacerile romanilor, specialu de cau'a Transilvaniei in prezintă, precum si de conferintă a dala Alba-Julia cu — „deplorabilu ei resultatul,” si in fine de succesulu si caracterulu celu despoticu alu alegătorilor pentru Dietă ungură. Cetim acăstă totu in rubrică „Lettres de Hongrie” si totu in formă unei corespondinti din Aradu. Puntulu de manecare si consideratiunile, sunt — am potă dice — identice cu a le noastre. Retaciile romanilor se ascriu, conformu ou adeverulu, amagirilor intrigante si coruptiunii de susu. Nu lipsescu cele mai simpatice admonistiuni catre inteleghintă romana si din totu cuventul omulu trebuie să pricepe, ce bine li-ar paré republicanilor si liberalilor francesi, de ar potă să văda o data pre romani, consolidandu-se macar si numai spiritualmente, si progresandu si prosperandu in bona armonie, conformu vitalelor loru interese comune natiunali! — Ce folosu, candu influența intrigi si fōrtiei magiare este mai aproape si mai poterica de cătu svatul celu bucur si

fratiscu, si candu poporul romanu, de atâtia seculi păgădu strainilor, nu are nici destula crescore, nici destula conducere genuina natiunale si liberale!! — De altminterela, de ne va permite timpulu si spaciulu, ne vom mai occupa si specialu de cele ce cu atâtă bunavointă si desbatu in „République française.”

Succesul imprumutului francesu.
(Consideratiuni si aplicatiuni ocazionale.)

Pesta, in 2 aug. n. 1872.

Evenimentul celu mare, celu colosal, celu impunatoriu alu dilei — este: succesul imposante alu imprumutului francesu de trei miliarde.

Nime nu s'a indoit unu minutu că elu va succede; pentru că tota lumea cunoște resursele Franciei, tota lumea se că Francia, si asiā cum e trantita la pamantu prin perfidă tradare imperială si prin cutropirea de brutalismulu colosului teutonicu, si asiā trantita la pamantu — totu este si ramane primă si principală natiune a lumii culte.

De candu e lumea, unu imprumutu statu de mare, atât de colosalu — nu s'a mai făcutu. Dar si mai pucinu a vedea văzduhul lumea subscrindu-se unu însumitul si inca unu imprumutu statu de mare — intr'o astfelu de mesură, se suprinda si se pună la urmă totu omulu ce are o ideia de ceea ce si despre valoarea banilor!

Republie francesă cere lumei fizice si colosală suma de trei miliarde franci imprumutu, sub conditiunea, ca se nu platēsca nici candu indereptu acestu imprumutu, ci se dee pentru elu o renta, adeca unu venitul pre totu anulu, cam de siese la suta. Si ce face lumea finantaria? Ea merge si ofere si depune garanție — nu de trei, ci de patru și trei de miliarde! In cincisprezecitul!!

Sciti, ce va se dica 43 de miliardi? — Va se dica, mai multe cătu valoările toti banii din lume!

Unde mai e — atare tiéra, atare natiune, cu unu asemene creditu?

Noi afirmămu, si — cu greu vom fi contradisi din careva parte, că Germania invingetória, astăzi la culmea poterei si gloriei sale, — se cerce unu imprumutu numai pe a patră parte de mare, lumea finanziaria, ceea ce atât de bine scie cumpeni valoarea fie-carui individu — particularul său de statu, lumea finanziaria n'ar onora pe Prusso-Germania nici cu cinci miliarde!

Dicu unele foi nemtesci, că acăstă subscriptiune colosală — e numai o demonstratiune politica; altii, că e numai din motivulu speculatiuniei la căscigu.

Admitemu si un'a si alt'a; insa — ce dovedesc si un'a, si alt'a? Observămu, că diuometate din sumă subscrisa, este subscrisa in strainatate, prin tierile si bancarii straini. — Ei bine, ce alt'a pot să inseamne si demonstratiunea, si speculatiunea la căscigu, de cătu că — si lumea d'a casa, si cea străina — iubesc pe Francia si are cea mai deplina incredere in poterile, onorela si viitorulu ei!

Vi trebuie, poteti dorî — unu triumf mai eclatante, mai maretu alu spiritului natiuniei francese?

Este intre natiuni, chiar casi intre particulari o nespusa diferintia. Omu este unulu si omu altulu; mare este unulu si mare altulu, cultu, invetiatu — unulu, si asemenea si altulu; — si totusi ce mare diferintia intre unulu si intre altulu! Unu cuventu, o vorba de la unulu — ajunge mai multu, petrunde mai adâncu, face mai mare esfertu, de cătu o intréga lungă oratiune de la altulu!

Si ce ore este cau'a? — Nemica altă de cătu — calitatea, insusirea spiritualui si a caracterului — unuia si altuia. Unulu, francesulu, — plinu de idei, si inca sublime; cel'a laltu, nemțiulu, muncitoriu, cercetatorin neobositu, dar — numai imitat: ..., numai copia!

C imitatores servum pecus!

Ondru si natiunea ideilor — si croiesce caracterulu si calea, pururea interesante, pururia cu resolutiune, cu curajul — inainte, pururiă pentru intrég'a umanitate!

Persoană si natiunea imitatioră, se formă si poruesce după altii, de comunu imitandu — in vieti a publica, in vieti a de statu, mai vertosu cele reale; căci acelea — in seraci a loru de idei, de agerime spirituală — le atragu mai vertosu.

Dar — se credeti, că si cei mai miserabili, cărtindu si pismuindu, admiră spiritele ideilor si — in atingere cu ele, li se subordina. Căci spiritele ideilor sunt florile si consciința demnității omenesci, carea pururiă inaltia pre cei buni si — pururiă umilesce pre cei slabii!

Acăstă este cheia, cu carea veti deschide multe secrete ce intempiatati statu de desu in vieti a publica si privata. Acăstă cheia splica — imposantele creditu de care se bucura Francia naintea lumii intrege, marimea Franciei chiar si in caderea ei!

Se trăiesca Francia republicana, soră nostra cea ilustră, cea prin sublimitatea spiritului, ideilor ei — pururiă mare!!

Inca o voce magiara, despre deákistil de la putere si politică a loru.

Ea, cum descrie in „M. U. de joi-a de mai năște, unu d. magiaru, cu numele Mezey Lajos, resultatele politice si administrative domnilor de la cărma.

La totu pasulu si pe tota urmă ve demu, că naintea partitei guvernului mai multu nimică nu este santu.

Cele petrecute in dieta, — conseciunile drumurilor de feru, alegerile de deputati precum tocmai le vediuramu, si — ca de corona mandra, „scandalele din Borsod-Miskoltz,” — dovedescu necontestabile, că acăstă partita, acestu guvern, de nemica nu se spăria, candu este vorba de interesulu seu propriu, — lucru despre bunulu publicu, ori despre onorela natiunale, șiu macar despre crucei serilor, adunati cu subiectu.

Cu infamia, dar — se astă la potere!

Din interesu propriu alu seu, a statutu dreptulu, a pangaritul morarurilor natiunali, a aruncatul pretotindenișii semnătării demoralizatiunii.

Din mările de cersitori de pane, si-a compusu o legiu de slugi; pentru că acăstă se-i laude faptele, se-i bucine pretins'a popularitate si se incerce a amagi opinionea publică.

Unde vede unu sufletu slabu, ilu ie la cercare, i dă auru și diregatorla in schimbul pentru omenia si convictiunea sa.

„Se privim in prejuru in tubera celor din dréptă, si vom vedea mă și mă de esemplu despre acăstă. — — „In cator omulu privesce cu ochii sufletului seu, nu vede de cătu — ruine de carac-

teru, derimature de moralu, — incepandu de la convictiunile date in arenda, pana la omenia vinduta!”

„E o opositionea? — Ea luptă! Luptă si este grea, dar gloriosă!”

— „Remuneratiunea luptei noble, recunoscăntă, — ce e dreptu, slabu se intempla.”

Cine in aceste pucine cuvintele nu vede, nu cunoscă icona a deverata, genuina a presintului nostru, a esperintilor si suferintelor nostre!

Cine — in acesta icona, in turma miserabile de caracter ruinate si de convictioni date in arenda, — nu vede pre miserabilitatea nostri, pre cei de pre facia, si pre cei din ascunsu?!

Pesta, in 3 aug. n. 1872.

O scire, ca si un fulger nefast din se-niu, vine a ne surprinde si a ne indigna si consternă.

Dupa unele foci din Viena, Praga si Pesta, parintescul si lealul guvern magiaru aristocratic, tocmai luera la o noua mersura — nemai pomenita in monarchia austriaca si in lumea civilizata!

Firesce si acesta, casii totale celelalte mersure ale acestui ministeriu, se ieu totu pentru fericirea ticei si a poporului ei si pentru sporeala gloriei tronului Maiestatei Sale! Dnii unguri, de caudu sunt si dregu sortile publice, totu numai si numai spre acestu scopu au luterat, chiar si atunci candu au despojatu de drepturi pe popora si le-au luat sub esecutie pana la camasial — si atunci candu au adus pre popora, de se indoiescă despre scopul moralu al ticei si stepanirei!!

Dnii au trebuita de multi, forte multibazi, de multu mai multi, de catu absolutistulu, despre carele ei bucinau in lume, ca — stora si deseca pana si medu a tierilor si poporilor!

Firesce, caici libertatea — dicu ei — este mai scumpa, de catu absolutismulu. E ca e libertate falsa, e o mintuna, aceea nu estinescă, ci — dupa firea lucrului, inca si mai mult scumpesc marfa! Falsificatorii de libertate si de adeveru, casii cei ce produc si virdu auri falsificat si petri scumpe minciună, multu mai bine trebuie sa fie platiti, de catu cei ce vindu — fia feru adeveratu, fia auru si diamantu adeveratu.

Dar se trecemu la lucru.

Candu parintescul guvern magiaru constituiunalu, a primitu stepanirea de la parintescul guvern nemtescu absolutisticu, a primitu si o restantie de dari, ce trecea peste 50 de milioane florini.

A datu Ddieu vr'o duoi ani buni — pentru noi, si rei pentru strainitate; preturiile granelor s'au uretat forte si — guvernul parintescu alu nostru s'a pus a esecutat la restantie de dare si apoi a bucinat in lume, ca — etate meritele sale!

Dar — „Ddieu a datu, Ddieu a luat!” De trei ani serafica a cuprinsu tiera intréga si — cu restantiele de contributiune suntemu er unde am fostu! (Acum noi ar trebui sa dicem dupa totu acea logica a guvernului, ca — etate peccatele sale! Am pot-o dice — de sicuru, cu mai dreptu cuventu.)

Destulu ca — cassele publice sunt gole, de pe spatele poporului in momentu nu se mai poate luă, mai vertosu ca tocmai se apropia timpul de reclame contra alegarilor hotiesci pentru Dieta. El dar lipsa de bani, de milioane, este mare si — ea nu suferă amenare, er creditalu nostru — inca s'a cam gata!

Ce ambla deci sa faca — genialul in d'astea, si in generalu parintescul nostru guvern magiaru aristocraticu?!

Ascutati si admirati si ve inspaimantati!

Elu vr'e se silasca pre tota comunitate, in restantie cu sume peste 500 fl. ca — sub orice conditii, sa ieze imprumutul sumei detinute de la cutare banca de creditu; aceasta banca se plasesca in data guvernului, er guvernul sa-i ceda restantiele de dare, cu dreptul de executiune fora crutare, la timpul seu!

Astfelius „Ellenor” crede ca, poporul nostru este datu pre man'a strainilor bancari, si ca prin esecutiunile ce au sa urmeaza forta crutare, si inca tocmai candu dora bietului poporu va fi mai greu d'acapata din alta parte bani, va se devina despojul de proprietatea sa de pamant, ce prin revolutiunea de la 1848/9 si prim resoumparile urmante de atunci — o casigase!

Astfelius domnii intr'adeveru — er potu sa aduca pre poporu la starea de proletari, si inca la o stare multu mai ticalosa de catu cea de nainte de 1848. Caci atunci tieranul iobagiu stă sub scutul lui publicu si se speră prin lega de voinicile „spahielor”, pre candu deca in modulu indegetat, poporul ar devenit despojat de pamant, elu a cadu sub

conditiiile legei private si ar fi espusa cele mai neconditiiate volnicii — nu atati a aristocratilor, catu mai vertosu a bancarlori jidani, a omenilor foră patria si foră astfelu!!

Tarcia cea barbara si pagana, a ajunsu la doga, de-si da contributiunile in arenda intreprinditorilor greci si armeni: noi, prin mesură indegetata a guvernului nostru magiaru, daca ea s'ar adeveri, am devenit o doga si mai trista! Tindemus spre Oriente, si vede, caici rivalisam sa intrecem pre turci in măsuri noastre politice-finanziare, pre carele in moral'a politica — de multu l'am intesecutu!!

Prescindemus insa, si nu ni spunem opiniunea finale, pana nu vom vedea lamurta adeverul in acesta causa. Pana atunci — se privighiamu.

Afacere de despartire ierarchica.

Martii si miercuri a treinta, in Chicia-romana, comitatul Torontalului, avu loc — cu bunu succesu — peractarea comisiunilor delegatiunilor pentru despartirea ierarhica a romanilor de serbi.

Dicem „ou bunn successu,” intratata, in catu, desi cu mari sacrificii, aceasta famosa si brava comunitate romana, ajunsese a scapa o data de necasul celu mare, de care suferă de ani, neavandu preotu propriu, er pre celu serbescu neprimindu-lu, si astfelu, de multe ori remanendu-i copii nebatesati, er mortii ingropandu-i foră preotu!

De aci se va spieca, cum omenii nostri se invioara a primi conditii forte grele, numai ca sa escape o data de atat'a reu si de atat'a certa si procesu cu consistoriul serbescu din Temesiora!

Numerul romanilor este cam 2000, er ala serbilor ceva mai micu de 500; cu tota acestea romanii s'au invioata a desdaunata prefratii loru serbi in proportiunea de o a patra (in locu de acinci-a) parte; dura fratii serbi din partea loru pretiuian scola si biserica comună aproape la 60,000 fl.; celu pucinu cu 20,000 mai susu, de catu valorédia!

In fine dupa desbateri si toemele de duoue dile, ambele parti se invioara la urmatorele conditii principali: Romanii sa romana stepani eschisivi ai bisericei si scolei, si se desdaunetie pre Serbi cu 11,000 fl. v. a pana la 1. octobre 1873 foră comata; pana la acestu terminu biserica sa se foloseasca in comunu, trei septembri de romani si un'a de serbi; sessionile parochiale sa romana un'a serbilor, er un'a in data sa se ceda romanilor; si un'a si alta parte in data se pote constitui si organiză de sine, apartinandu serbii ierarhiei serbesci, er romanii cele romane; — pentru acela serbescă romanii pana la respunderea sumei de desdaunare se ajute a platiti o casa de chiria, er pentru datarea investitoriului sa se taia din pasculu comunu 2 jugere de pamant, fiindu ca celu romanu are deja patru.

Obligatiunea despre desdaunarea de 11,000 fl. numai de catu au subsriso 15, cei mai de frunte romani, pre cari insisti serbii si ii au alesu de garantia.

Preste totu romanii nostri au aratat si dovedit atat'a bunavointia si chiar devotamentul pentru biserica si scola loru nativale, in catu au destuptat admirarea comisiunii. In momentul candu ne'ntielegerea era numai inca pentru 2000 fl., romanii nevoindu a mai da acelea, er serbii si mai pucinu plecasu-se a renuiciu, si candu deci pentru acela 2000 fl. era sa romana impacatiunea foră resultatul, atunci Jonu Siarul, plugariul nostru celu vestitul, (pre carele, precum si vor aduce lectorii aminte, comisariatul dlu e Ráday din Segedin, prin arestarea si maltratarea ce atat'a scomotu redicase, l'a facutu si mai renunțu,) se scula si dice: „Apoi pentru ca sa fie bine si sa ne impacam fratiesce, etă eu, Jonu Siarul, dă si garantidu inca 1000 fl.; si acumai mai lese si fratii serbi cea lalta misia si impacatiunea e gata!”

Asia sa si intemplatu.

Pentru a duou'a dia sosise la expresia rogar a romanilor si d. Babesiu, si asia — viibus unitis — sa inchiriatu invioela si sau scrisu actele necesari, — cari pana catra mediul noptii s'au si subscrisu de toti si s'au si legalisatu de dlu pretore cercualu, ca legale testimoniun.

In acestu modu — eparchia Aradului casciga un'a dintre cele mai frumosene comunitati bisericesc si o parochie dintre cele mai bine dotate. Ddieu se ajuta!

Multumita tuturor cari au contribuitu

si s'au ostentu la acesta impacatiune, carea de si se dice ca poporul nostru a trebuitu sa se rescumpere formalmente, totusi credemus ca va fi spre binecuvantarea tuturor. —

Cum se face pap'a?

Mare si sublima a fostu odinioara missiunea santului parinte, si si astazi ar fi mare si sublima data iesuitismulu nu sacrificat eternului adeveru alu investitaturei Domnului, trecatorului loru interesu particulariu. Astazi insa acesta chiamare a papei de Roma priu influenti a iesuitilor a devenitu numai o parodia a sublimei investituri a lui Cristu. Totusi — sciindu interesarea tierenilor nostri despre alegerea „papei de Roma,” cugetam a li face o placere cu descrierea ceremoniilor alegorii papali iminent. — Cardinalii mergu in localitatea numita conclaviu, spre a-si alege fiecare locu, si pe care, conformu ordinatiunei papei Gregorius X, de la anul 1271, nu li este ertatul a o parasi pana nu se esecuta actul de alegere. Conclaviul cuprinde unu spaciu mare; incepe de la tribun'a bisericii stului Petru si se intinde prin totu antaiul etagiul alu palatului vaticanu. Fiecare cardinalu capeta o cela si cateva camere pentru subordinatii si servitorii sei. Conclaviul e proveditu cu optu rote (masine de intorsu) prin cari se aduce mancarile si alte lucruri necesarie. Mancările totdeuna se visitedia ca nu cumva ocazionalmente sa se puna prin ele bilete. Totusi trecu destule in conclaviu cati solii si multi altii sciu ce se intempla in launtru. Rottele se priveghiedea de cei mai eminenti prelati. Afora de aceste optu rote, in usi a mare se afla o terestra, prin carea solii straini capeta audientia; si insa nu potu vedea in launtru, pentru ca usi a este astrucata cu o ruleta. — Diece dile dupa morțea papei, cardinalii se duc in conclaviu. Maresialul conclaviului, in casu de necesitate deschide conclaviul, pentru a intra si aesi cineva. Elu are strajele sale diosu la trepte si cole lathe garde papali occupa cele lathe intrate ale Vaticanului. — Cardinalii, in trarea loru in conclaviu o celebréa cu mare pompa si se petrecu de carutile tuturor cu nosentilor loru. Mai multe insa mergu in biserica stului Petru, unde se cetește misa a sanctului spiritu, si d'aci mergu doi cati duoi urmati de conclavisti (servitorii scl.) si intonandu cantarea „Veni creator spiritus” in capel'a do Paulini a Vaticanului, unde li se cetește bulele papale ca — cum au sa se porțe, si dintre cari in un'a se numesc „infallibilis aeternae scientiae consultores.” Ei trecu se depuna jurnamentul acestor si diaconul cardinalilor ii admonediu priu o agraire scurta, a alege dupa cunoștința loru. Cardinalii apoi primesc verdictul nobililor, prelatilor, solilor si a cunoscutilor loru, si de catra sera, daca cei ce nu romana in conclaviu s'au departat, se da cu un elopotu semnalulu pentru incheierea acelui. Cardinalul principalu cu trei altii, numiti Capi d'Ordine, visitedia totu pentru canonică sa nu romana deschisul său vr'unu straini in conclaviu. — Fiecare cardinalu retine la sine unul său doi conclavisti si unu servitoriu de camera; afara de aceia mai romana in conclaviu magistrul ceremoniilor, secretariul conclaviului, unu spoveditoriu, doi crăsnici, doi medici, unu chirurg, unu apotecariu, patru barberi, unu zidariu, unu mesariu si vre-o trezideci de presentanti. Despre tota persoanele si despre calitatea celor patru locute se compune unu instrumentu de unu notariu. — Acuma urmăda scrutiniul si explicarea procedurei. Dupa bul'a lui Gregorius XV., alegerea se pote face prin compromis, quasi-inspiratiune si prin scrutiniu. — Compromisul sa aplicatu in timpurile vechi candu cardinalii nu s'au potutu unii in privintia alegorii. — Quasi-inspiratiunea se face astfelu, ca celu pucinu două tertialitati dintre cardinalii adunati mergu la acela dintre colegii loru, despre a carui alegere s'au unitu foră a fi facutu scrutiniu, pentru a-lu proclama de papa, dupace l'a adorat adeca dupa ce i-au sarutat piciorale, man'a, peptulu si frunta. — Scrutiniul este form'a de regula pentru alegorii si se aplică astazi eschisiv. Se face in secretu prin sieule si se repete pana candu unul dintre cardinali nu s'au intrunitu două tertialități.

Celu alesu se incalintida despre rezultatul prin diaconulu cardinalilor, si declarandu-se pentru primirea alegorii, isi pune unu nume ce vre-o pote ca papa. Dupa aceea schimba vestimentele de cardinalu cu costumul papale, si se suc pe o tribuna si binecuvantarea pe toti car-

dinalii cari i saruta manile. Ceremonia se desce prin aceea, ca cardinalul Camerlingo pune anelul pescarilor pre degetu, pe care il dà magistrului de ceremonii, pentru a-i îngăvă in elu numele nouu. Intr'aceea diaconul cardinalilor se sue pe tribun'a mare din biserică a santului Petru, anuncia alegerea esecuta (Papam habemus) precum si numele papei arunca o cedula, pe carea se afia scrisu numele in multimea poporului. Totuodata soldati, si paradéa pre piati a stului Petru, dău o salut si toté campanele eterne cetate incep a suna.

Roma si lumea catolica erau au unu pas. Iu cele d'antai optu dile, pana la consecutiunea si incoronarea sa, nouul papa nu este cuta inca functiunii publice si si daca in fapt guvernă, totusi nu eda bule cu sigilul de plumbu, ci numai asia numite breve sigilate si sigilul pescarilor.

Ceremonialul incoronari este asemenea celui bizantin. Festivitatea culmina in momentul, candu pap'a, dupa ce a celebratul misa a sancti, impartasitu cu sancta taina, se sue pe tronul papale si se incorona de diaconulu cardinalu cu corona tripla. Aceasta adresă papei urmatorele cuvinte: „Accipe Tiaram tribus Coronis coronatam, et scias patrem te esse principum ac Regum Rectorem orbis, in terra carium salvatoris nostri Jesu Christi, cui e honoet gloria in Saecula Saeculorum. Amen.” Séu pre romania: „Primesce Tiara incoronata cu trei Corone, si se scii ca tu esti parintele principilor si Regilor si cormoitorilor lumii, pre pamentu vicariul mantuitorului nostri Isus Cristosu, cu se cuvine marirea in seculi seculilor. Amen.”

Unu superb, dar precum ni arăta istoria papatului, unu sincer cugetat cuventu. Ma sinceru la tota intemplarea de catu modestul titlu: Servus servorum Dei, ce-lu adaugu papii in bulele loru. De altmintria si la incoronare este unu actu care aduce a minte de umilita. Pre candu pap'a in triumfu se porța de cardinali prin biserică stului Petru, unu magistrul de ceremonii merge nante, care intr'o scutul d'argintu porța una materia apindibila. Magistrul de ceremonii ingenunchie de trei ori nante papei si — unu presbiteru aprindindu materna cu o luminare — canta: „Sic transi gloria mundi.” „Asia trece marirea lumii.” (Acesta sentinta sa pronunciata si in vechi a Roma de unu sclavu candu vr'unu imperator sa tinea triumful seu in memorie a victoriei lor reportate contra barbarilor cum se numiau atunci toti straini.) — Ceremonia se finisce prin darea de binecuvantare dupa de partea papei. Sera orasulu si biserica stului Petru e pomposu iluminata, si pap'a e gata.

Suspinare din Torontalul!

Trainu intr'unu timpu ce spre trista sunire se va numi „epocha zapacelor” mai verosu pentru investitori. Man'a sortii pare ca a prinsu colegiul investitorilor tocmai de gătu si preste pucinu său se va nedusi, său va trebui să iece unu altu refugiu. — —

Avemu in diecesa 31 de inspectori scolari, si totusi scolile noastre in locu sa faca unu sboru ore-care, dupa cum par ca ar pretinde spiritul timpului, si de buna seara reclama interesulu multu apesatei noastre natiuni, ele din dia din dia pasiesc cu pasi rapedi spre decadinta si ruinare! Investitorii mai preste totu, sunt cei mui nerespectati in tiéra; miser'a loru lefa nu numai ca nu li se solvease la patriarh, ci nici cu finea analui; pentru ei antistile comunale cu notari straini si — instrainati — in frunte, pe langa indiferentismul pretilor locali, se escusa sub felicitate preteste, d. e. deca vre-unu tieranu a remas cu ceva in restanta, apoi — tocmai la acela si plat'a investitorului! — — Si apoi, stimatu publicu, ore si cu potinta ca unu investitoriu, intr'una astfelui de stare vediendu-si familiile găla si flamanda, se sa dispusu, ba se pote macar propune elevilor sei cu blandete si dragoste, dupa cum recere metodelu intuitivu, candu pe faca lui se latiesc necesulu si dorerea si elu si arope de desperat! —

Despre ambalarea pruncilor la scoala, in tota septemană se face reportu la localul directoru, si in tota lună reportu lunariu la Inspectorale cercuala; ei, dar cugetati ca se facu nescaru disputetii pentru ambalarea mai numerosa si mai regulata a pruncilor la scoala? Dómine feresce! De atare nimenui nici ca-pasa. — Vai de noi, cu astfel de ingrijiro din partea autoritatilor. Autoritatile de statu — nu vor se scia de scolile noastre natiunale;

— autoritatile autonomei noastre proprie — sciindu că n'au potere esecutiva, ér dd. cu puterea nu vor să scă nimică de reclamarile noastre, — nici nu mai reclama, ci — lăsa să mărgă totă în voi'a lui Ddieu! Astfelui astăzi cu scările noastre, perirea, ca minelul destinat spre junghiere — ascutitul cutitului! Eta-ne condițiile de civilizație, ce ni le dă legea și suveranitatea magiara!! Si apoi domnii vor să ne facă, să ne insulte, că suntem guvernamentali, deákisti, olteniști, besanisti, popa-alexisti, său ce mai blasphemul lui Ddieu! Misiei și ticalosi suntem; orbiti și ametiți de ticalosia trupescă și sufletescă; si apoi tocmai pentru să suntem atât de miserabili, ne semtimu maguliti și fericiți, candu căte unu d. impilateriu ni face onoreea de ni stringe mană, și ni dă căte o rolă de unelța orba in contra națiunii!

Inspectorii guvernului, cu totă liniscea facu pre la scările noastre confesiunali visitatiile lor secrete; scările le astăzi parte mare desarrangiate, părtii mucidi și morceliti, scaunele frante, ferestrele cărpite și pre invetiatori cu căte 6—10 prunci in scără. Totă acestea le vede și cunoscă bine cătă noastră de inspectori, dăra le privescă cu ochii înmormuriti, ca și pe unu ce nestrămutabilu, său care nu s'ar tinenă de sfără activități sale! Astfelui pare că inspectorii nostri confesiunali cu cei comunalni lucrau mană in mana la prefacerea scărelor răstăciinale comunali, date pre mană ungurului, carele abia astăptă să ne drăga cum lui i vine la soțelea!

Sermana națiune! cum ti-a destinat sorțea ca insisi filii tei să-ți prepare căile ce conduce la umilință și perire! —

Ér tu stimate invetiatori, căruia este încrăciata creșterea și luminarea tinerimii, tu celu chiamat de provedintia, a dă națiunii o generație nouă, tu — tocmai pentru aceea esti celu mai desconsiderat din partea chiar și acelora pentru alu caror bine și sacrifici sănătatea și viață! Si totusi ti recomandu: perseverantia și curagiu! Dintele timpului ce a rosu atâtă catusie ruginită, va rōde si zală ce — in contra legilor naturei prin uneltiri si misericordii omeneșei — apăsa sărtea ta! — — —

Unu iubitoriu de progresu.

Adunarea generală a Reuniunii invetatorescă din diecesă a Caransebeșului.*)

Devisă fie-carei națiuni, fie-carui popor, ce voiesce și ascură viitorulu fericie, este: „sciintia și cultură.“ Sciintia și cultură producă: putere, libertate și fericeire, căci unu popor pote numai atât, pe cătu scie, fiind că sciinti și putere. Unu popor e liberu numai pe cătu este de cultu, de ore ce cultură e libertate. Unu popor este fericitu numai atunci, candu e luminat, de ore ce calea adeveratei fericerii numai la lumină scientiei se vede. Sciintia și cultură deci facu diferenția între individu și individu, între popor și popor. Cu unu cuvântu aceste dōue sunt basă cea adeverata a fie-carei națiuni, ce voiesce și pregăti unu viitorul fericie.

Cultură insă a provenit si provine adeseori din asociații, astă numite „Reuniuni“ pe cari poporale cele culte au pusu si punu și adi mare ponderositate. Si acăstă nu foră de temeu, căci rezultatul Reuniunilor a facutu de adi pretotindenia mai totă corporaționale, voindu-și ascură starea viitorului și prosperarea, constituvescu „Reuniuni.“

Invetatorii romani gr. or. din diecesă a Caransebeșului, în consintință sublimi loru missiuni si vediendu, că deplorabilă loru stare materială nu se poate — celu pucinu pentru prezintă — imbunătăti, de cătu ér numai prin ei, au inițiatu „Reuniunea invetatorilor romani gr. or. din diecesă a Caransebeșului“, care are de scopu promovarea culturei si ajutorarea invetatorilor si a orfanilor loru.

Acăstă Reuniune — că si altele de asemenea natură, — și tieve regulat adunările generali in fie-care anu, la cari se rostescu dișertatiuni tăiatorești in sferă invetatorescă, se consulta invetatorii si supră obiectelor si afacerilor scolare scol.

Dupa decisiunea ultimei adunari generali tienute in Caransebeșiu, anulu espiratu, cea de estu timpu se va tienă aici la Bocca-montana, in augustu său septembre a. c., adeca la timpu ce se va determină prin presedintele Reuniunii.

Aci nu potu a nu aminti cu placere, că Il. Sa

*) Intardiatu din imbuldările materialelor. Red.

domnulu episcopu Joanu Popasu, primulu fundatoriu al Reuniunii noastre, anulu trecutu la finea adunării a avutu bunătatea, a ne marți fondulu Reuniunii cu 100 fl. v. a. si a ne ascură, că in interesulu Reuniunii ne va onora cu ilustra-i persoana și la adunarea generală victoria.

Deci diacandu subscrisei la inima inaintarea si inflorirea Reuniunii, a astăzi de consultu, a convocă de timpuriu una conferintă, ce s'a să tienutu in 6/18 iuliu a. c. aici la Bocca-mont. in caușa adunării generali. La acăsta conferintă au participat intelectuali din locu si unii invetatori din apropiare, si după una consultare serioză si plină de entuziasm, s'a adoptat cu insuflețire generală următori programă cu privindă la adunarea generală proasă: 1. Invocarea gratis a tuturor invetatorilor participandi la adunare. 2. In diu'a deschiderii adunării, la 4 ore, după amedi, banchetu. 3. Totu in diu'a acăstă, săr'a, se renada Il. Sale dlu Episcopu J. Popasu. 4. In diu'a a două săr'a, productiuni teatrale ce le va esecută societatea diletanta romana din locu, insociate de declamatiuni. 5. In diu'a 3., săr'a, petrecere de saltu. Ceste dōue din urma in favoarea fondului Reuniunii. — Spre eșeu, iată aceste programe, s'a alesu unu comitetu, carele a promisă a lucra pentru cătu mai splendidă reesire a adunării de estu anu, numai i este neîncunguratul de lipsa a scădiu' tinerii si numerulu invetatorilor, care vor lăua parte la adunare pentru ca comitetul aranjator localu să se poată acomoda in privindă cartirelor. — De aceea, prin acăstă sunt rogati toti acei invetatori cari voiescă a participă, a incunoscintia de timpuriu pe subscrise.

Si pentru ca adunantia de estu timpu a Reuniunii noastre să fie incoronată cu cătu mai bunu succesu, subscrisei mi-jeu libertate a ne adresă catra toti invetatorii din diecesă noastră cu următoriul.

Apelu!

Domnilor si fratilor! Veniti toti din totă partile cu zelul inflacaratul la adunarea generală ce se va tienă la Bocca-montana, ca să ne largim cu terenul de desvoltare spirituală si materială! Veniti să clădimu mai departe fundamentul viitorului nostru si al următorilor nostri! Veniti, dicu, să facemă totă, ce ar fi spre saluțea si inflorirea Reuniunii noastre invetatorescă!

Speranda că debilă mea vōce va află resunetul si deplina apreciūre in inimile Văstre, sum alu fratii Văstre stimatori cologu Bocca montana, in 20 iuliu 1872. n.

Joane Marcu,
inventatoriu gr. or. român.

Aradu, 12/24 iuliu 1872.

(Duo obiecte importante, desbatute si rezolvate in congregația municipală a cõtulu Aradu.) Sunt prăbile cunoște fatigele organelor noastre bisericescă pentru incassarea spesei loru atâtă pe sămă consideriul cătu și pentru acoperirea trebuințelor comunitate bisericescă, d.e.: contribuirea directă la fondul general diecesanu; electarea speselor sinodului episcopal; lăfă invetatorilor etc. care prin propriile noastre organe bisericescă, său cu anevoie, — să de felu nu se poate incassa de la credintosii nostri. —

Din acestu motivu, consistoriul nostru episcopal a datu comitetelor parochiali invitație, ca cu ocazia compunerii statutului comunalu, — basandu-se pe legea comunală, articolul XXVIII să staruiescă a escoperă la antistă comunală: „luarea in bugetul comunalu a tuturor speselor episcopală si parochială,“ sub rubrică: „spese ale cultului greco-orientală,“ — cari apoi electandu-se pe creștinii nostri după proporțiunea stării loru materială, si incassandu-se prin antistă comunală, — să se administre epitropiei bisericescă concernante.

Dispuseiunea acăstă a să se efectueze din partea dloru protopresviteri si prin midilocirea loru din partea comitetelor parochiali de sub jurisdicția municipală a comitatului Aradu.

Venindu preliminariile comunale spre desbatere in congregația municipală, — comisia centrală nu era plecată să aplăcide luarea speselor de cultu in bugetul comunei politice, sub pretestu, că acestea vor cauza confuzie in societatea comunală si preste totu vor ingreuna administratiunea comunei.

Propunerea acăstă mai că eră să se și primește, dar bravei noastre intelectuali și succese a induplecă pre dlu vice-comite-presie-

dintă Tabaydi Károly, carele cu consemența chiar alu dui supremu comite Atzel, a propus congregației si acăstă a primitu: ca spesele cultului să le preliminădile respectivale comitete parochiali, si apoi presentandu-le autoritățile comunale, sumele ce se cuprindu in acăstă rubrica să le electeze si incassese de la locuitorii de religiunea noastră deodata cu spesele comunale.

Acăstă dispuseiune servese nu numai spre usorarea lucrărilor organelor noastre bisericesci, — ei contribue multu si la asurarea subsistinței sermanilor nostri invetatori, cari nu vor mai trebui să cersescă si asiă putienă loru lăfa, ci la fisece-care patraru de anu presentandu-se cu cuitanti's naintea perceptorului comunalu, si vor primi regulat si punctualu salariul si emolumintele.

La incuiția are acestei dispuseiuni au contribuitu dd. Desseanu, Stănescu, Jonescu, Bonciu, Belesiu si altii, cari pentru acăstă merita deplina recunoștință.

Alu duioles obiectu a fostu rubrică „pentru preliminarea diarielor“

Unele, desă proporționalmente putine comune, au fostu preliminatul pretiul de prenumerat la fōia noastră națională „Albina.“ Fratii nostri magiari abia audirea numele „Albina“, candu ingamfati se scolare si cerura stergerea acestei rubrice din bugetu, — sub pretestu, că „Albina“ ca organu patmosu politicu si condusul de principia esagerate, se consideră de celu mai periculosu, mai ageru si cranceniu inimic alu guvernului actualie in genere si alu națiunii magiare in specie!*)

Din acestu incidente apoi se incinse discuție si luptă infocata intre reprezentanții municipali romani si intre cei magiari.

Ungurii au protestat in contra prenumerarii „Albinet“ — din motivu, că nu e organu oficial, si costa 8 fl. la anu. Desseanu i-a replicat că, — pentru comunele romane, tocmai „Albina“ e organu oficial, de ore-ce in ea se publică, veri ce acte oficioase de la respectivile ancișorități si tribunale, — buna ora ca si cele de la tub. de Boros-Ineu. „Alföld“ este după mai scumpu, — adeca 16 fl. si ca fōia magiara, romanii nu-lu pricep, si asiă este absurditate si nedreptate, ca romanilor să li se octroieze cu fortia morală o fōia privilegiata a ungurilor, — ca s'o platescă fara de a o cetați si pricepe.

Fratii magiari dar mai vertosu; — cei de panură dedikista, uritu se pacalira, — căci a loru préiubita fōia „Alföld“ era preliminată in vr'o 120 de comune, — firesc spre delectarea dloru notariesei magiari si magiaroni!

Bravă noastră intelectua dovedește de astă-data, că numai prin solidaritate si bona prietenie se poate ajuta si promova interesul caușei noastre naționale — merita totă recunoștință — afara de domnii susu amintiti si dd. Ioanu Suciu, Petru Suciu si Mladinu, cari fu seru ingagiati in lăfă infocata.

Fratii Temisiorii, — dar mai vertosu Carasieni, — să se incuragieze in ale loru treburii publico-administrative municipale, — lăudu bunu exemplu de la Aradani; macar că poate se va dice: „Ustiori li este Aradanilor cu o intelectua mai numerosă si de multu dresată in luptă!“ — P. —

Comitetul

pentru
Ridicarea unui monument
in memorie repausatului

Ioanu Heliade Radulescu,

parintele literaturii române.

In urmă a alegerii facute de dnii dñari si din capitala in persoană noastră ca membru ai „Comitetului“ pentru redareea unui monument in memoria reposatului Ioanu Heliade Radulescu, parintele literaturii române, subscrissi, acceptandu cu multiamire acăstă onore, ne-am constituitu deficitivu in comitetu astăzi la 23 iuniu 1872, si am decisu a sustine acăstă ideia si a face

*) Candu dd. magiari său apucat la lupta pre facia contra libertatei si naționalității române, totu atunci ei au proscrisu si pre „Albina“; dar par' acumă ei au lăsat la sub ascunsu in contra ei, acuma pașiesc pre facia. Dejă ca la vre-o 100 de comunități române li s'a stersu „Albina“ din preliminaru! Va să dica: aceste comunități, pentru că au incredere in noi, pentru că dorescă a cetei noastre, sunt despăgubită de dreptul loru de dreptul de a dispune de bieti 8 fl., si loru, asiă cum li ar place loru! Si acăstă domnii magiari — numescu libertatea constituiunale! Ei punu poporul nostru sub o tutela ca pre unu copilu micu, si acăstă ei numescu — „libertate a poporului!“ — Nu domnilor; numele faptei dvostre este: „injugararea si impărarea poporului!“ Dar — prin astfelui de apucătură — dd. numai ce si-au datu pre facie slabitiunea si cugetul reu, si omenești de inimă — vor să se vor face. Romanul bunu, are sufletul romanu, ageru in peptu-si, si acelă pururiă la invetă că — ce să facă, candu dusmanul „la păsa!“ — Red.

să se realizeze prin subscrissiune publică, in demandu pe toti Romanii, cari tienu la incaragarea literaturii si la conservarea gloriei naționale, să contribue la acăsta frumosă opera.

Pentru a ajunge mai lesne la acestu scopu si a desvolta o acțiune mai intinsă, am decisu:

Ca patru din membrii comitetului, alu carui presedinte este principele Dimitrie Ghica, alesu de noi, să fia insarcinat cu urmărea:

1. D. Stefanu Iónide, (banchieriu,) va fi cassariul comitetului, unde se vor adresa dă dreptul si se vor versă totă sumele ce s'au stransu si cari se vor strange de la subscrissi.

2. D. Sava N. Sioimescu va fi secretariul comitetului insarcinat cu publicarea listelor si meselor luate, precum si cu corespondența necesaria.

3. D. P. Aurelianu si B. P. Hajdeu vor organiza conferintă si alte reprezentanții in întoresu monumetului.

4. Se vor forma 200 de liste ale comitetului, imprimate si numerate, cari vor fi subscrise de mană presedintelui Dim. Ghica si a secretariului Sava Sioimescu, declarandu-se prin publicitate că numai pentru aceste liste sunt respondintorii membru comitetului. Aceste liste nu escludu pe ori cari altete ce se vor fi deschisul său se vor deschide de diarie, comitetele din diariști său particulari. Destulu că banii ce se vor strange in modul acăstă să fia inaintati impreuna cu listele, dlu St. Iónide, banchieriu din București, spre a se potă concentră totă sumele la unu locu. Numele tuturor subscrissorilor atăzi din listele comitetului, cătu si din alte liste ce se vor inainta la destinație, se vor publica prin „Pressa“, „Romanul“ si alte diarii ce vor binevoi a le reproduce. Cei ce nu se vor vedea publicati in listă in care au subscrissi, vor cere explicații de la aceia, caroră li-a incredintat sumele.

5. Se vor invită diarele si comitetele ce se vor fi constituitu să se vor constitui in districte, a se pune in comunicare cu comitetul central din București, comunicandu-i din candu in candu resultatul subscrissiunilor la adresa dlu St. Iónide, banchieriu.

6. Cele 200 de liste ale comitetului se vor distribui de presedinte intre membrii comitetului si diariști din capitală si pe la particularii ce se va crede de cuvintă. Era in districte se vor tramite căte 3 liste de fiecare districtu: un'a prefectului, alt'a primariului si a treia profesorului capitalei acelui districtu. Unde vor fi licee si universități, căte o lista directorului si rectorului. Asemenea se vor incredintă, cele ce vor prisosi, si la alte personă notabile din districte cari vor binevoi a se insarcină.

2. Comitetul se va intruni la dñ'a anătai a fie-care lună, si ori candu secretariul va crede necesar, spre a se vedea cele facute in cursul lunei si a lăua măsurile oportune ce se vor crede de cuvintă.

Acestu actu impreuna cu cele lată relative, se vor conserva de d. secretariu intr'un dosar special.

Dimitriu Ghica, C. Boerescu, B. P. Hasdeu, Cogălniceanu, Th. Aman, P. S. Aurelianu, Sava N. Sioimescu, S. Cretulescu, N. Grigorescu, S. Iónide.

Pentru orientare!

Moderat, (cõtulu Aradu,) 15/27 iuliu 1872.

Subscrissu si libertate, in sensulu protocolului conferintelor invetatorescă din 1871, a aduce a minte celoru concerninti, că conferintă invetatorilor din cercurile Siria, Agris și Borosineu, pentru anul 1872, e desfășurată pe 16/28 august 1872, ér locul de adunare, si la scola romana confesiunale din Panota. —

Georgiu Onia, invetatoriu, ca fostu subst. presedinte alu conferintelor de la 1871.

Nr. 871. Epit.

Cerulariu consistorialu

